

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie z wniosku Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. z udziałem M. M. utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia 19 stycznia 2016 roku w sprawie sygnatura akt XX Ns Rej KRS 29441/15/758, zarządzające wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym Rejestrze Dłużników Niewypłacalnych.

Apelację od powyższego postanowienia wniosła uczestniczka postępowania, zaskarżając postanowienie w całości i zarzucając:

1. naruszenie art.64, art.65, § 1 i art.199 punkt 3 k.p.c. w związku z art.13 § 2 k.p.c. przez uznanie, że wnioskodawca, którym jest Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. ma zdolność sądową i procesową oraz naruszenie art.379 punkt 2 k.p.c. przez wydanie zaskarżonego orzeczenia w warunkach nieważności postępowania;
2. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a to art.233 § 1 k.p.c. w związku z art.232 k.p.c. w związku z art.13 § 2 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego polegającą na błędnym przyjęciu, iż oświadczenie wnioskodawcy jest dowodem w sprawie, podczas gdy stanowi ono jedynie stanowisko, oraz pominięcie kwestii braku przedłożenia przez wnioskodawcę dowodu na skierowanie do uczestniczki wezwania do zapłaty należności stwierdzonej tytułem wykonawczym;
3. naruszenie art.56 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez dokonanie wpisu w sytuacji, gdy nie zachodzą przesłanki umożliwiające jego dokonanie.

Wskazując na powyższe skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania celem odrzucenia wniosku ewentualnie jego oddalenia, oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania. Wnioskodawca podniósł, że skoro należność wskazana we wniosku o wpis wiąże się z działalnością wnioskodawcy w sferze władczej, bowiem to on zarządza nią, jest uprawniony do jej dochodzenia i ściągnięcia ponadto w treści tytułu wykonawczego, w oparciu o który dokonano wpis, jako wierzyciel również oznaczony został Naczelnik Urzędu Skarbowego w S., to nie Skarb Państwa, lecz właśnie Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. jako wierzyciel, winien zostać oznaczony jako wnioskodawca.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna.

Zasadny jest zarzut naruszenia art.64, art.65, § 1 i art.199 punkt 3 k.p.c. w związku z art.13 § 2 k.p.c. przez uznanie, że wnioskodawca, którym jest Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. ma zdolność sądową i procesową oraz naruszenie art.379 punkt 2 k.p.c. przez wydanie zaskarżonego orzeczenia w warunkach nieważności postępowania.

Zgodnie z art.5 Ordynacji podatkowej zobowiązaniem podatkowym jest wynikające z obowiązku podatkowego zobowiązanie podatnika do zapłacenia na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu albo gminy podatku w wysokości, terminie oraz w miejscu określonych w przepisach prawa podatkowego.

Podatkiem natomiast jest publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe i bezzwrotne świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa, województwa, powiatu albo gminy, wynikające z ustawy podatkowej (art.6 ordynacji podatkowej).

Naczelnik Urzędu Skarbowego nie jest zatem wierzycielem w zakresie nieuiszczonego przez dłużnika podatku od towarów i usług, zatem nie posiada zdolności sądowej do występowania w niniejszej sprawie w charakterze

wnioskodawcy. Jest on organem podatkowym zgodnie z art.13 § 1 ustęp 1 ordynacji podatkowej. Wierzycielem jest natomiast Skarb Państwa posiadający zdolność sądową i to Skarb Państwa powinien zostać wskazany jako wnioskodawca w sprawie o wpisanie dłużniczki do rejestru dłużników niewypłacalnych, a czynności procesowe zgodnie z art.67 § 2 k.p.c. powinny być podjęte przez organ jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie, to jest przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w S..

W postanowieniu z dnia 16 marca 2005 roku IV CK 675/04, w sprawie dotyczącej wpisania dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych, Sąd Najwyższy zważył, skoro Urząd Skarbowy nie ma zdolności sądowej nawet w sprawach, w których na podstawie konkretnie wskazanych przepisów wskazany został jako podmiot uprawniony do wszczęcia postępowania, to tym bardziej nie może jej mieć w sprawach, w których przepisy prawa nie wymieniają go jako podmiotu uprawnionego do wszczynania postępowania sądowego, na przykład w sprawach o wpisanie dłużnika do rejestru dłużników niewypłacalnych. Jednocześnie w judykaturze prezentowane jest stanowisko, że sąd nie jest władny oznaczyć Skarbu Państwa jako strony powodowej wówczas, gdy żądanie oparte zostało na twierdzeniu, że jednostka wskazana jako strona powodowa jest podmiotem odrębnym od Skarbu Państwa (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2001 roku, III CZP 10/01).

W rozpoznawanej sprawie w odpowiedzi na apelację wnioskodawca podniósł, że to nie Skarb Państwa, lecz właśnie Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. jako wierzyciel, winien zostać oznaczony jako wnioskodawca, co wyklucza możliwość uściślenia oznaczenia wnioskodawcy przez Sąd Okręgowy.

Wobec tego, że Urząd Skarbowy nie ma zdolności sądowej, postępowanie sądowe dotknięte było nieważnością zgodnie z art.379 punkt 2 k.p.c. Pozew zatem powinien zostać odrzucony na podstawie art.199 § 1 punkt 3 k.p.c. w związku z art.13 § 2 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art.386 § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i odrzucił wniosek.